Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a patra)

26 ianuarie 2017?*

„Recurs — Dumping — Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 501/2013 — Importuri de biciclete expediate din Indonezia, din Malaysia, din Sri Lanka și din Tunisia — Extinderea la aceste importuri a taxei antidumping definitive instituite pentru importurile de biciclete originare din China — Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 — Articolul 13 — Circumvenție — Articolul 18 — Lipsa cooperării — Probă — Ansamblu de indicii concordante”

În cauzele conexate C-247/15 P, C-253/15 P și C-259/15 P,

având ca obiect trei recursuri în temeiul articolului 56 din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, introduse la 27 mai, la 29 mai și, respectiv, la 1 iunie 2015,

Maxcom Ltd, cu sediul în Plovdiv (Bulgaria), reprezentată de L. Ruessmann, avocat, și de J. Beck, solicitor,

recurentă,

celelalte părți din procedură fiind:

Chin Haur Indonesia, PT, cu sediul în Tangerang (Indonezia), reprezentată de T. Müller-Ibold, Rechtsanwalt, și de F.-C. Laprévote, avocat,

reclamantă în primă instanță,

Consiliul Uniunii Europene, reprezentat inițial de S. Boelaert și ulterior de H. Marcos Fraile și de B. Driessen, în calitate de agenți, asistați de R. Bierwagen și de C. Hipp, Rechtsanwälte,

pârât în primă instanță,

Comisia Europeană, reprezentată de J.-F. Brakeland și de M. França, în calitate de agenți,

intervenientă în primă instanță (C-247/15 P),

și

Comisia Europeană, reprezentată de J.-F. Brakeland și de M. França, în calitate de agenți,

recurentă,

celelalte părți din procedură fiind:

* * Limba de procedură: engleza.

Chin Haur Indonesia, PT, cu sediul în Tangerang, reprezentată de T. Müller-Ibold, Rechtsanwalt, și de F.-C. Laprévote, avocat,

reclamantă în primă instanță,

Consiliul Uniunii Europene, reprezentat inițial de S. Boelaert și ulterior de H. Marcos Fraile și de B. Driessen, în calitate de agenți, asistați de R. Bierwagen și de C. Hipp, Rechtsanwälte,

pârât în primă instanță,

Maxcom Ltd, cu sediul în Plovdiv, reprezentată de L. Ruessmann, avocat, și de J. Beck, solicitor,

intervenientă în primă instanță (C-253/15 P),

și

Consiliul Uniunii Europene, reprezentat inițial de S. Boelaert și ulterior de H. Marcos Fraile și de B. Driessen, în calitate de agenți, asistați de R. Bierwagen și de C. Hipp, Rechtsanwälte,

recurent,

celelalte părți din procedură fiind:

Chin Haur Indonesia, PT, cu sediul în Tangerang, reprezentată de T. Müller-Ibold, Rechtsanwalt, și de F.-C. Laprévote, avocat,

reclamantă în primă instanță,

Comisia Europeană, reprezentată de J.-F. Brakeland și de M. França, în calitate de agenți,

intervenientă în primă instanță,

Maxcom Ltd, cu sediul în Plovdiv, reprezentată de L. Ruessmann, avocat, și de J. Beck, solicitor,

intervenientă în primă instanță (C-259/15 P),

CURTEA (Camera a patra)

compusă din domnul T. von Danwitz, președinte de cameră, domnii E. Juhász și C. Vajda, doamna K. Jürimäe (raportor) și domnul C. Lycourgos, judecători,

avocat general: domnul P. Mengozzi,

grefier: doamna V. Giacobbo-Peyronnel, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 2 iunie 2016,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 22 septembrie 2016,

pronunță prezenta

Hotărâre

1 Prin recursurile formulate, Maxcom Ltd, Consiliul Uniunii Europene și Comisia Europeană solicită anularea Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene din 19 martie 2015, Chin Haur Indonesia/Consiliul (T-412/13, denumită în continuare „hotărârea atacată”, EU:T:2015:163), prin care acesta a anulat articolul 1 alineatele (1) și (3) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 501/2013 al Consiliului din 29 mai 2013 de extindere a taxei antidumping definitive impuse prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 990/2011 asupra importurilor de biciclete originare din Republica Populară Chineză la importurile de biciclete expediate din Indonezia, Malaysia, Sri Lanka și Tunisia, indiferent dacă acestea sunt sau nu declarate ca fiind originare din Indonezia, Malaysia, Sri Lanka și Tunisia (JO 2013, L 153, p. 1, denumit în continuare „regulamentul în litigiu”), în măsura în care vizează Chin Haur Indonesia, PT (denumită în continuare „Chin Haur”).

Cadrul juridic

2 La momentul situației de fapt aflate la originea litigiilor, dispozițiile care reglementau adoptarea de măsuri antidumping de către Uniunea Europeană figurau în Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO 2009, L 343, p. 51, rectificare în JO 2010, L 7, p. 22), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) nr. 1168/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 (JO 2012, L 344, p. 1, denumit în continuare „regulamentul de bază”).

3 Articolul 13 din acest regulament, intitulat „Circumvenția”, avea următorul cuprins:

„(1) Taxele antidumping instituite în temeiul prezentului regulament se pot aplica și importurilor de produse similare ce provin din țări terțe, cărora li s-au adus mici modificări sau care nu au fost modificate, precum și importurilor de produse similare cărora li s-au adus mici modificări sau părți ale acestor produse care provin dintr-o țară care face obiectul măsurilor, atunci când are loc o circumvenție a măsurilor în vigoare. În caz de circumvenție a măsurilor în vigoare, taxele antidumping care nu depășesc taxa antidumping reziduală instituită în temeiul articolului 9 alineatul (5) se pot aplica și importurilor de la întreprinderi care beneficiază de taxe individuale în țările care fac obiectul măsurilor. Circumvenția se definește ca o modificare a configurației schimburilor comerciale între țările terțe și Comunitate sau între întreprinderi din țara care face obiectul măsurilor și Comunitate, care decurge din practici, operațiuni sau prelucrări pentru care nu există o motivație suficientă sau o justificare economică alta decât impunerea taxei, fiind dovedit că există prejudiciu sau că efectele corective ale taxei sunt compromise în ceea ce privește prețul și/sau cantitățile de produse similare și unde există probe privind existența unui dumping în legătură cu valorile normale stabilite anterior pentru produsul similar, dacă este necesar în conformitate cu prevederile articolului 2.

Practicile, operațiunile sau prelucrările menționate în primul subparagraf includ, printre altele, mici modificări aduse produsului în cauză, pentru a putea face obiectul unor coduri vamale care, în mod normal, nu fac obiectul măsurilor, cu condiția ca aceste modificări să nu schimbe caracteristicile esențiale ale produsului; expedierea via țări terțe a produsului care face obiectul măsurilor; reorganizarea, de către exportatori sau producători, a schemelor lor și a circuitelor lor de vânzări în țările care fac obiectul măsurilor, în așa fel încât în cele din urmă produsele lor sunt exportate către Comunitate prin intermediul unor producători care beneficiază de o taxă vamală individuală mai mică decât taxa aplicabilă produselor fabricanților, și, în cazurile prevăzute la alineatul (2), operațiunile de asamblare efectuate în Comunitate sau într-o țară terță.

(2) Se consideră că o operațiune de asamblare în Comunitate sau într-o țară terță reprezintă o circumvenție a măsurilor în vigoare atunci când:

(a) operațiunea a început sau s-a intensificat semnificativ de la sau chiar înainte de începerea anchetei antidumping și când piesele în cauză provin din țara care face obiectul măsurilor și

(b) piesele constituie 60 % sau mai mult din valoarea totală a pieselor produsului asamblat; cu toate acestea, nu se consideră în niciun caz că există eludare atunci când valoarea adăugată pieselor încorporate în cursul operațiunii de asamblare sau de încheiere este mai mare de 25 % din costul de fabricație și

(c) efectele corective ale taxei sunt compromise în ceea ce privește prețurile și/sau cantitățile produsului similar asamblat și există dovada unui dumping în raport cu valorile normale stabilite anterior pentru produsele similare.

(3) Se deschide o anchetă în temeiul prezentului articol, la inițiativa Comisiei sau la cererea unui stat membru sau a oricărei părți interesate, pe baza unor elemente de probă suficiente în ceea ce privește factorii menționați la alineatul (1). Ancheta se deschide, după consultarea comitetului consultativ, printr-un regulament al Comisiei care poate de asemenea să ceară autorităților vamale să prevadă obligativitatea înregistrării importurilor în conformitate cu articolul 14 alineatul (5) sau să solicite garanții. Ancheta este efectuată de către Comisie, cu un eventual ajutor din partea autorităților vamale, și trebuie finalizată în termen de nouă luni. În cazul în care faptele stabilite definitiv justifică extinderea măsurilor, acest lucru este decis de către Consiliu, care hotărăște cu privire la propunerea Comisiei, după consultarea comitetului consultativ. Propunerea este adoptată de Consiliu, cu excepția cazului în care hotărăște cu majoritate simplă să respingă propunerea, în termen de o lună de la prezentarea acesteia de către Comisie. Extinderea intră în vigoare începând cu data la care înregistrarea a devenit obligatorie în temeiul articolului 14 alineatul (5) sau cu data la care au fost cerute garanții. Dispozițiile procedurale corespunzătoare din prezentul regulament cu privire la deschiderea și la desfășurarea anchetelor se aplică în temeiul prezentului articol.

(4) Importurile nu trebuie supuse înregistrării în conformitate cu articolul 14 alineatul (5) sau nu trebuie să facă obiectul unor măsuri, în cazul în care sunt efectuate de întreprinderi care beneficiază de scutiri. Cererile de scutire, argumentate corespunzător prin elemente de probă, trebuie prezentate în termenele stabilite în regulamentul Comisiei privind deschiderea anchetei. În cazul în care practicile, operațiunile sau prelucrările care constituie o circumvenție au loc în afara Comunității, pot fi acordate scutiri producătorilor produsului în cauză care pot demonstra că nu sunt afiliați cu un producător care face obiectul măsurilor și pentru care s-a constatat că nu sunt angajați în practici de circumvenție astfel cum sunt acestea definite la alineatele (1) și (2) ale prezentului articol. În cazul în care practicile, operațiunile sau prelucrările care constituie o circumvenție au loc în interiorul Comunității, pot fi acordate scutiri importatorilor care pot demonstra că nu sunt afiliați cu producătorii care fac obiectul măsurilor.

Aceste scutiri se acordă printr-o decizie a Comisiei, după consultarea comitetului consultativ, sau printr-o decizie a Consiliului prin care se impun măsuri și se aplică pe perioada și în condițiile prevăzute în acestea.

[…]”

4 Articolul 18 din regulamentul menționat prevedea:

„(1) În cazul în care o parte interesată nu permite accesul la informațiile necesare sau nu le furnizează în termenele prevăzute în prezentul regulament sau obstrucționează semnificativ ancheta, pot fi stabilite constatări preliminare sau finale, pozitive sau negative, pe baza datelor disponibile.

[…]

(6) În cazul în care o parte interesată nu cooperează sau cooperează doar parțial și din această cauză nu sunt comunicate informații pertinente, situația părții respective poate fi mai puțin favorabilă decât în cazul în care ea ar fi cooperat.”

Istoricul litigiilor și regulamentul în litigiu

5 Istoricul litigiului este expus la punctele 1-28 din hotărârea atacată. În vederea prezentei proceduri, acesta poate fi rezumat în modul următor.

6 La 14 august 2012, Comisia a fost sesizată cu o cerere depusă de Federația Europeană a Fabricanților de Biciclete (EBMA), în numele a trei producători de biciclete din Uniune, prin care i s-a solicitat să ancheteze o eventuală circumvenție, cu ocazia unor importuri de biciclete provenite din Indonezia, din Malaysia, din Sri Lanka și din Tunisia, a măsurilor antidumping instituite prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 990/2011 al Consiliului din 3 octombrie 2011 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de biciclete originare din Republica Populară Chineză, în urma unei reexaminări efectuate în perspectiva expirării măsurilor în conformitate cu articolul 11 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 (JO 2011, L 261, p. 2).

7 La 25 septembrie 2012, Comisia a adoptat Regulamentul (UE) nr. 875/2012 de deschidere a unei anchete privind o eventuală eludare a măsurilor antidumping instituite prin Regulamentul de punere în aplicare nr. 990/2011 prin importul de biciclete expediate din Indonezia, Malaysia, Sri Lanka și Tunisia, declarate sau nu ca fiind originare din Indonezia, Malaysia, Sri Lanka și Tunisia, și de supunere a acestor importuri înregistrării (JO 2012, L 258, p. 21).

8 La 26 septembrie 2012, Comisia a informat Chin Haur, care este o societate cu sediul în Indonezia și care exportă biciclete în Uniune, în legătură cu deschiderea acestei anchete și i-a transmis un formular de scutire în temeiul articolului 13 alineatul (4) din regulamentul de bază. Chin Haur a fost invitată să răspundă la acest formular cel târziu la 2 noiembrie 2012. Aceasta și-a depus răspunsul la Comisie la 5 noiembrie 2012. În urma cererilor formulate de această instituție, Chin Haur a transmis documente suplimentare față de acest răspuns la 3 și la 4 decembrie 2012.

9 La 6 și la 7 decembrie 2012, Comisia a efectuat o vizită de verificare în incintele Chin Haur. Cu această ocazie, Chin Haur a prezentat Comisiei un răspuns revizuit la formularul de scutire.

10 La 28 ianuarie 2013, Comisia a informat Chin Haur cu privire la intenția sa de a aplica articolul 18 din regulamentul de bază. Chin Haur și-a depus observațiile în această privință la 4 februarie 2013.

11 La 21 martie 2013, Comisia a trimis Chin Haur, precum și autorităților indoneziene și chineze documentul de informare generală în care își prezenta concluziile referitoare la unele operațiuni de transbordare și de asamblare și își anunța intenția de a propune extinderea măsurilor antidumping instituite asupra importurilor de biciclete care provin din China la importurile care provin din Indonezia. Prin acest document, această instituție a respins de asemenea cererea de scutire a Chin Haur, în special ca urmare a lipsei de fiabilitate a informațiilor prezentate de aceasta.

12 La 29 mai 2013, Consiliul a adoptat regulamentul în litigiu.

13 În considerentele (28)-(33) ale acestui regulament, Consiliul a precizat, în esență, în ceea ce privește gradul de cooperare a societăților indoneziene, că, dintre cele patru societăți indoneziene care au introdus o cerere de scutire în temeiul articolului 13 alineatul (4) din regulamentul de bază, numai despre trei s-a considerat că au cooperat, concluziile privind cea de a patra fiind, așadar, întemeiate pe datele disponibile, în conformitate cu articolul 18 din regulamentul de bază.

14 În considerentul (58) al regulamentului menționat, Consiliul a concluzionat în sensul existenței unei modificări a configurației schimburilor comerciale între Indonezia și Uniune, în sensul articolului 13 alineatul (1) din regulamentul de bază.

15 În considerentele (59)-(67) ale regulamentului în litigiu, Consiliul a analizat natura practicilor de circumvenție aflate la originea acestei modificări a configurației schimburilor comerciale între aceste țări terțe și Uniune.

16 În ceea ce privește practicile de transbordare, considerentele (61), (62) și (64) ale acestui regulament au următorul cuprins:

„(61) Pentru trei dintre cele patru societăți care au cooperat inițial, ancheta nu a evidențiat niciun fel de practici de transbordare.

(62) În ceea ce privește cea de a patra societate, astfel cum s-a menționat în considerentele (29)-(33) de mai sus, aplicarea articolului 18 din regulamentul de bază a fost justificată. Ancheta a arătat că societatea nu deține suficiente echipamente pentru a justifica volumele de export către Uniune în cursul [perioadei de referință] și, în absența oricărei alte justificări, se poate concluziona că societatea a fost implicată în practici de eludare prin transbordare.

[…]

(64) Prin urmare, având în vedere considerentul (58) de mai sus, care concluzionează că s-a produs o modificare a configurației schimburilor comerciale dintre Indonezia și Uniune în sensul articolului 13 alineatul (1) din regulamentul de bază, constatările prezentate în considerentul (61) de mai sus în ceea ce privește o societate indoneziană și faptul că nu toți producătorii-exportatori indonezieni s-au prezentat și au cooperat, se confirmă existența transbordării produselor de origine chineză prin Indonezia.”

17 În considerentele (65)-(67) ale regulamentului menționat, Consiliul a arătat că nu s-a stabilit existența unor operațiuni de asamblare, în sensul articolului 13 alineatul (2) din regulamentul de bază.

18 În considerentele (92), (96) și (102) ale aceluiași regulament, Consiliul a constatat, în primul rând, lipsa unui motiv întemeiat sau a altei justificări economice, în afară de evitarea măsurilor în vigoare, în al doilea rând, compromiterea efectului corectiv al acestor măsuri și, în al treilea rând, existența unui dumping în raport cu valoarea normală stabilită anterior.

19 În aceste condiții, Consiliul a concluzionat, în considerentul (115) al regulamentului în litigiu, în sensul existenței unei circumvenții în sensul articolului 13 alineatul (1) din regulamentul de bază, prin operațiuni de transbordare prin Indonezia.

20 Potrivit articolului 1 alineatul (1) din regulamentul în litigiu, taxa antidumping definitivă de 48,5 %, prevăzută la articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul de punere în aplicare nr. 990/2011, a fost extinsă la importurile de biciclete expediate din Indonezia, indiferent că au fost sau nu au fost declarate ca fiind originare din această țară. Articolul 1 alineatul (3) din regulamentul menționat prevede perceperea taxei extinse la aceleași importuri, înregistrate în conformitate cu Regulamentul nr. 875/2012.

Procedura în fața Tribunalului și hotărârea atacată

21 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 9 august 2013, Chin Haur a formulat o acțiune în anulare împotriva articolului 1 alineatele (1) și (3) din regulamentul în litigiu, în măsura în care aceste dispoziții o priveau.

22 Prin înscrisul depus la grefa Tribunalului la 17 octombrie 2013, Comisia a formulat o cerere de intervenție în susținerea concluziilor Consiliului. Prin Ordonanța din 11 noiembrie 2013, președintele Camerei a șaptea a Tribunalului a admis cererea de intervenție formulată de Comisie.

23 Prin înscrisul depus la grefa Tribunalului la 19 martie 2014, Maxcom a formulat o cerere de intervenție în susținerea concluziilor Consiliului. Camera a șaptea a Tribunalului a admis această cerere prin Ordonanța din 16 iulie 2014.

24 În susținerea acțiunii în anulare formulate, Chin Haur a invocat trei motive. Primul motiv era întemeiat pe încălcarea articolului 13 alineatul (1) și a articolului 18 alineatul (1) din regulamentul de bază. Prin intermediul primului aspect al acestui motiv, Chin Haur contesta concluzia Consiliului referitoare la existența unei modificări a configurației schimburilor comerciale. Prin intermediul celui de al doilea aspect al motivului respectiv, aceasta contesta constatarea Consiliului, în special din considerentul (62) al regulamentului în litigiu, referitoare la efectuarea unor operațiuni de transbordare. Al doilea motiv era întemeiat pe încălcarea articolului 18 din regulamentul de bază, a principiului proporționalității, precum și a obligației de motivare și era îndreptat împotriva considerațiilor Consiliului privind lipsa cooperării din partea Chin Haur. Al treilea motiv se întemeia pe o încălcare a articolului 13 alineatul (1) din regulamentul menționat și a principiului egalității de tratament. Acesta era îndreptat împotriva considerațiilor Consiliului privind existența unui dumping.

25 La rândul său, Consiliul a pus în discuție admisibilitatea acțiunii în anulare în ansamblul său.

26 În hotărârea atacată, Tribunalul a înlăturat argumentele Consiliului privind admisibilitatea acțiunii. Pe fond, a respins primul aspect al primului motiv, precum și al doilea și al treilea motiv, invocate de Chin Haur în susținerea acțiunii sale, ca fiind nefondate.

27 În schimb, a admis al doilea aspect al primului motiv. În susținerea acestui aspect, Chin Haur a invocat trei critici. În ceea ce privește prima critică, întemeiată pe o eroare de apreciere care ar afecta considerentul (62) al regulamentului în litigiu, Tribunalul, în primul rând, a analizat la punctele 81-94 din hotărârea atacată elementele prezentate de Chin Haur în cursul anchetei. A concluzionat că aceste elemente nu permiteau să se demonstreze că ea este într-adevăr un exportator de biciclete de origine indoneziană sau că îndeplinește criteriile prevăzute la articolul 13 alineatul (2) din regulamentul de bază.

28 În al doilea rând, la punctele 95-103 din hotărârea menționată, Tribunalul a examinat elementele de care dispunea Consiliul pentru a concluziona în sensul existenței unor transbordări. Acesta a statuat, la punctele 95 și 104 din hotărârea menționată, că, pe baza acestor elemente, această instituție nu are suficiente indicii pentru a concluziona în mod valabil, în considerentul (62) al regulamentului în litigiu, că Chin Haur nu dispunea de capacități de producție suficiente pentru a justifica volumele exportate în Uniune și că, în consecință, realiza operațiuni de transbordare. În această privință, Tribunalul a precizat, la punctul 103 din aceeași hotărâre, că, deși Chin Haur nu a demonstrat că este un exportator de origine indoneziană sau că îndeplinește criteriile prevăzute la articolul 13 alineatul (2) din regulamentul de bază, de aici nu poate reieși că aceasta realiza operațiuni de transbordare.

29 În al treilea rând, la punctul 105 din hotărârea atacată, Tribunalul a considerat că, desigur, nu se poate exclude că, printre toate aceste practici, operațiuni sau prelucrări pentru care nu există nicio motivație suficientă sau vreo altă justificare economică decât impunerea taxei antidumping inițiale, în sensul articolului 13 alineatul (1) al doilea paragraf din regulamentul de bază, Chin Haur efectua operațiuni de transbordare. Totuși, potrivit Tribunalului, faptul că aceasta nu a putut să demonstreze că este un producător de biciclete indonezian sau că îndeplinește criteriile prevăzute la articolul 13 alineatul (2) din regulamentul de bază nu permitea Consiliului să decidă, în lipsă, în sensul existenței unor transbordări efectuate de reclamantă, întrucât o astfel de posibilitate nu reiese nicidecum din regulamentul de bază sau din jurisprudență.

30 Prin urmare, Tribunalul a constatat că al doilea aspect al primului motiv trebuie admis, fără să fie necesară examinarea celorlalte critici ale Chin Haur.

31 În consecință, Tribunalul a anulat articolul 1 alineatele (1) și (3) din regulamentul în litigiu în ceea ce o privește pe Chin Haur.

Concluziile părților și procedura în fața Curții

32 Prin recursul formulat în cauza C-247/15 P, Maxcom solicită Curții:

— anularea hotărârii atacate în ceea ce privește al doilea aspect al primului motiv;

— respingerea în totalitate a primului motiv invocat de Chin Haur în fața Tribunalului și

— obligarea Chin Haur la plata cheltuielilor de judecată efectuate de Maxcom în cadrul recursului și al intervenției sale în fața Tribunalului.

33 Prin recursul formulat în cauza C-253/15 P, Comisia solicită Curții:

— anularea hotărârii atacate, respingerea acțiunii în primă instanță și obligarea Chin Haur la plata cheltuielilor de judecată și

— în subsidiar, trimiterea cauzei spre rejudecare Tribunalului și soluționarea cererilor cu privire la cheltuielile de judecată aferente procedurilor desfășurate în fața celor două instanțe odată cu fondul.

34 Prin recursul formulat în cauza C-259/15 P, Consiliul solicită Curții:

— anularea hotărârii atacate, respingerea acțiunii în primă instanță și obligarea Chin Haur la plata cheltuielilor de judecată efectuate de Consiliu în cadrul procedurilor desfășurate în fața celor două instanțe și

— în subsidiar, trimiterea cauzei spre rejudecare Tribunalului și soluționarea cererilor cu privire la cheltuielile de judecată aferente procedurilor desfășurate în fața celor două instanțe odată cu fondul.

35 În memoriul în răspuns depus în cauzele conexate C-247/15 P, C-253/15 P și C-259/15 P, Chin Haur solicită Curții:

— respingerea în totalitate a recursurilor împotriva hotărârii atacate;

— în subsidiar, anularea în parte a articolului 1 alineatele (1) și (3) din regulamentul în litigiu, în măsura în care prin aceste dispoziții se extinde la Chin Haur taxa antidumping instituită pentru importurile de biciclete originare din China și se respinge cererea de scutire a acesteia din urmă;

— obligarea Maxcom, a Consiliului și a Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate de Chin Haur în cadrul procedurilor desfășurate în fața celor două instanțe și

— dispunerea oricăror alte măsuri pe care Curtea le consideră adecvate.

36 Prin decizia președintelui Curții din 4 august 2015, cauzele C-247/15 P, C-253/15 P și C-259/15 P au fost conexate pentru buna desfășurare a procedurii scrise și a procedurii orale, precum și în vederea pronunțării hotărârii.

Cu privire la recursuri

37 Toate motivele invocate de Maxcom, de Consiliu și de Comisie în susținerea recursurilor lor respective vizează să conteste constatarea Tribunalului potrivit căreia Consiliul nu putea concluziona în sensul existenței unor transbordări din partea Chin Haur, în urma căreia această instanță a admis acțiunea și a anulat în parte regulamentul în litigiu. Aceste motive se suprapun într-o mare măsură și, în esență, pot fi organizate în trei grupe.

38 În primul rând, Maxcom, Consiliul și Comisia susțin în esență că Tribunalul a săvârșit diferite erori de drept în aplicarea articolului 13 alineatul (1) din regulamentul de bază. În al doilea rând, Consiliul și Comisia afirmă că hotărârea atacată este viciată de o motivare insuficientă și contradictorie. Consiliul susține de asemenea că Tribunalul a denaturat faptele care i-au fost prezentate. În al treilea rând, Comisia susține că Tribunalul și-a încălcat drepturile procedurale.

Argumentația părților

39 Prima grupă de motive este îndreptată împotriva punctelor 95-105 din hotărârea atacată. Maxcom, Consiliul și Comisia consideră, în esență, că aceste puncte sunt afectate de erori de drept, întrucât Tribunalul nu ar fi realizat o aplicare corectă a articolului 13 alineatul (1) din regulamentul de bază.

40 În primul rând, Maxcom și Comisia reproșează Tribunalului că a statuat că Consiliul nu putea concluziona în sensul existenței unor transbordări efectuate de Chin Haur pe baza constatării că aceasta din urmă nu este un adevărat producător de biciclete indonezian și că nu efectuează operațiuni de asamblare care depășesc nivelurile stabilite la articolul 13 alineatul (2) din regulamentul de bază. Or, *primo*, potrivit Maxcom, în condiții precum cele în discuție în prezenta cauză, în care Chin Haur a importat piese de origine chineză și a exportat biciclete către Uniune fără a dovedi că este un producător sau că operațiunile sale de asamblare depășesc pragurile stabilite la articolul 13 alineatul (2) din acest regulament, este posibil să se concluzioneze în sensul existenței unor transbordări. *Secundo*, Maxcom consideră că Tribunalul „recompensează” Chin Haur pentru că a prezentat informații incomplete, contradictorii și neverificabile. *Tertio*, Maxcom arată că aprecierea Tribunalului nu este conformă nici cu obiectivul regulamentului de bază, nici cu jurisprudența constantă a Curții în temeiul căreia instituțiile Uniunii cu atribuții în organizarea anchetelor antidumping și în adoptarea măsurilor antidumping (denumite în continuare „instituțiile Uniunii”) beneficiază de o largă putere discreționară în cadrul acestor anchete.

41 În al doilea rând, Consiliul și Comisia susțin că Tribunalul, în mod nejustificat, a solicitat instituțiilor Uniunii să stabilească faptul că fiecare producător-exportator din țara care făcea obiectul anchetei este angajat în practici de transbordare și, astfel, a realizat o inversare a sarcinii probei. Astfel, *primo*, articolul 13 alineatul (1) din regulamentul de bază ar impune instituțiilor Uniunii să realizeze o analiză la nivelul țării, iar nu la nivelul exportatorilor individuali, această din urmă analiză revenind producătorilor-exportatori. *Secundo*, o astfel de interpretare ar lipsi de sens articolul 13 alineatul (4) din regulamentul de bază. *Tertio*, Tribunalul ar fi confundat noțiunea „practică de circumvenție” cu una dintre manifestările sale, și anume transbordarea. *Quarto*, cerința unei constatări privind reexpedierea individuală ar încălca jurisprudența Curții, potrivit căreia instituțiile Uniunii dispun de o marjă largă de apreciere pentru a stabili existența unei circumvenții. *Quinto*, Tribunalul ar fi reținut, în cadrul aprecierii diferitor motive de anulare care i-au fost prezentate, interpretări vădit contradictorii ale noțiunii „practică de circumvenție”.

42 În al treilea rând, Maxcom, Consiliul și Comisia susțin că, deși concluziile Consiliului privind existența transbordărilor ar fi eronate, anularea regulamentului în litigiu nu ar fi totuși justificată. Astfel, potrivit Maxcom, în temeiul unei jurisprudențe constante a Curții, o eroare de drept nu ar justifica anularea actului vizat decât dacă, în lipsa acestei erori, rezultatul evaluării globale ar fi fost diferit. În plus, Consiliul și Comisia amintesc că hotărârea atacată pune în discuție considerentul (62) al acestui

regulament, care privește în mod specific Chin Haur. Or, ar rezulta din considerentele (63) și (64) ale regulamentului menționat că constatarea existenței unor practici de transbordare prin Indonezia nu se întemeiază numai pe constatarea că Chin Haur era angajată în astfel de practici. Prin urmare, Comisia susține că, deși Consiliul a săvârșit o eroare de drept atunci când a afirmat că Chin Haur era implicată în operațiuni de transbordare, acesta a concluzionat în mod justificat, pe baza elementelor de probă privind ceilalți producători-exportatori indonezieni și modificarea configurației schimburilor comerciale, că în Indonezia se realizaseră transbordări.

43 Chin Haur contestă aceste argumente.

44 Cu titlu introductiv, Chin Haur arată că, în măsura în care argumentele Maxcom, ale Consiliului și ale Comisiei pun în discuție concluzia Tribunalului potrivit căreia nu există o probă suficientă a existenței unor operațiuni de transbordare efectuate de aceasta, argumentele respective vizează aprecierea faptelor realizată de Tribunal și, prin urmare, trebuie respinse ca inadmisibile.

45 Cu titlu principal, Chin Haur afirmă în primul rând că Maxcom, Consiliul și Comisia interpretează eronat sensul concluziilor Tribunalului. *Primo*, în hotărârea atacată, Tribunalul s-ar limita să afirme că sarcina probei existenței transbordărilor se bazează pe instituțiile Uniunii și să observe că, în speță, aceste instituții nu au îndeplinit această obligație de probă. Consiliul și Comisia ar încerca să eludeze această normă de procedură realizând o distincție între aprecierea circumvenției la nivelul țării, pentru care sarcina probei ar reveni Consiliului, și la nivelul exportatorului, pentru care sarcina probei ar reveni exportatorului. Această abordare ar fi lipsită de relevanță în speță, întrucât Consiliul ar fi fuzionat el însuși cele două analize în regulamentul în litigiu.

46 *Secundo*, Chin Haur arată că, contrar afirmațiilor Consiliului și ale Comisiei, Tribunalul nu decide că instituțiile Uniunii trebuie să stabilească faptul că fiecare producător-exportator individual realizează operațiuni de transbordare. Tribunalul ar impune numai ca aceste instituții să facă dovada afirmațiilor lor, respectiv a faptului că bicicletele sunt transbordate prin Indonezia pentru că bicicletele exportate de Chin Haur sunt transbordate.

47 *Tertio*, Chin Haur consideră că, deși Curtea a statuat în Hotărârea Simon, Evers & Co. (C-21/13, EU:C:2014:2154), că, în cazul necooperării, instituțiile Uniunii sunt autorizate să se bazeze pe un ansamblu de indicii concordante, în speță, aceste instituții nu dispuneau de un astfel de ansamblu privind existența transbordărilor.

48 *Quarto*, Chin Haur arată că afirmația potrivit căreia Tribunalul ar fi confundat noțiunea „practică de circumvenție” cu una dintre manifestările ei, respectiv cu transbordarea, nu are niciun sens. Dacă Tribunalul a anulat regulamentul în litigiu pentru motivul că instituțiile Uniunii nu au stabilit existența transbordărilor, acest lucru s-ar întâmpla deoarece transbordarea este singura practică de circumvenție care, potrivit instituțiilor menționate, exista în Indonezia.

49 În al doilea rând, Chin Haur consideră că Tribunalul a anulat în mod justificat regulamentul în litigiu pentru motivul că Consiliul nu a constatat în mod valabil existența operațiunilor de transbordare pe care le-ar fi realizat Chin Haur. Astfel, contrar celor susținute de Maxcom, de Consiliu și de Comisie, Consiliul nu ar fi constatat nicidecum, în regulamentul în litigiu, că producătorii indonezieni, cu excepția Chin Haur, realizau operațiuni de transbordare. Singura constatare care figurează în regulamentul în litigiu ar fi că unii dintre acești producători, care reprezintă o mică parte din producția totală de biciclete, nu au cooperat. În raport cu jurisprudența Curții, niciun element nu ar permite Consiliului să deducă existența transbordării doar din lipsa cooperării producătorilor-exportatori individuali.

Aprecierea Curții

Cu privire la admisibilitate

50 Trebuie amintit că, potrivit unei jurisprudențe constante a Curții, aceasta nu este competentă să se pronunțe asupra situației de fapt și nici, în principiu, să examineze probele pe care Tribunalul le-a reținut în susținerea acesteia. Astfel, din moment ce aceste probe au fost obținute în mod legal și au fost respectate principiile generale ale dreptului, precum și normele de procedură aplicabile în materie de sarcină a probei și de administrare a probelor, numai Tribunalul are competența de a aprecia valoarea care trebuie să fie atribuită elementelor care i-au fost prezentate. Prin urmare, această apreciere nu constituie, cu excepția cazului denaturării acestor elemente, o problemă de drept supusă ca atare controlului Curții.

51 Totuși, pretinsa nerespectare a normelor aplicabile în materie de probă constituie o chestiune de drept care este admisibilă în stadiul recursului (Hotărârea din 10 iulie 2008, Bertelsmann și Sony Corporation of America/Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, punctul 44).

52 Or, prin criticile pe care le invocă în susținerea prezentului grup de motive, Maxcom, Consiliul și Comisia reproșează în esență Tribunalului că a încălcat normele privind sarcina probei, precum și nivelul de probă necesar pentru a demonstra existența unei circumvenții în temeiul articolului 13 alineatul (1) din regulamentul de bază. Prin urmare, argumentul formulat de Chin Haur cu privire la inadmisibilitatea prezentului grup de motive nu poate fi primit.

Cu privire la fond

– Observații introductive

53 Motivele invocate de Maxcom, de Consiliu și de Comisie în cadrul primului grup de motive vizează, toate, aspectul sarcinii probei, precum și pe cel al nivelului de probă necesar în materie de circumvenție, în împrejurările în care o parte din producătorii-exportatori vizați nu au cooperat în cadrul anchetei sau nu au cooperat într-o măsură satisfăcătoare.

54 În această privință, trebuie amintit, mai întâi, că, potrivit jurisprudenței Curții, în domeniul politicii comerciale comune și în mod special în materie de măsuri de protecție comercială, instituțiile Uniunii dispun de o largă putere de apreciere ca urmare a complexității situațiilor economice, politice și juridice pe care trebuie să le examineze. În ceea ce privește controlul jurisdicțional al unei asemenea aprecieri, acesta trebuie să se limiteze astfel la verificarea respectării normelor de procedură, a exactității materiale a situației de fapt reținute pentru efectuarea alegerii contestate, a absenței oricărei erori vădite în aprecierea acestor fapte sau a absenței oricărui abuz de putere (a se vedea Hotărârea din 16 februarie 2012, Consiliul și Comisia/Interpipe Niko Tube și Interpipe NTRP, C-191/09 P și C-200/09 P, EU:C:2012:78, punctul 63, precum și jurisprudența citată).

55 În continuare, în ceea ce privește proba circumvenției, potrivit articolului 13 alineatul (1) din regulamentul de bază, existența unei circumvenții a măsurilor antidumping este stabilită atunci când sunt îndeplinite patru condiții. În primul rând, trebuie să existe o modificare a configurației schimburilor comerciale dintre o țară terță și Uniune sau dintre societăți din țara supusă măsurilor respective și Uniune. În al doilea rând, această modificare trebuie să rezulte din practici, din operațiuni sau din prelucrări pentru care nu există o motivație suficientă sau o justificare economică alta decât impunerea taxei. În al treilea rând, trebuie să existe elemente care să demonstreze că industria Uniunii suferă un prejudiciu sau că efectele corective ale taxei antidumping sunt compromise. În al patrulea rând, trebuie să existe elemente de probă privind existența unui dumping.

56 În temeiul articolului 13 alineatul (3) din acest regulament, revine Comisiei sarcina de a deschide o anchetă pe baza unor elemente de probă care indică la prima vedere existența unor practici de circumvenție. Potrivit jurisprudenței Curții, această dispoziție stabilește principiul conform căruia sarcina probei unei circumvenții incumbă instituțiilor Uniunii (a se vedea în acest sens Hotărârea din 4 septembrie 2014, Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, punctul 35).

57 În plus, reiese din termenii și din economia articolului 13 din regulamentul de bază că, în scopul stabilirii existenței unei circumvenții, revine acestor instituții sarcina de a realiza o analiză globală cu privire la țara terță vizată de ancheta privind circumvenția, în ansamblul ei. În schimb, nu le incumbă, în scopul de a proba o astfel de circumvenție, obligația să realizeze o analiză a situației fiecărui producător-exportator individual, această analiză revenind în sarcina producătorilor-exportatori individuali menționați, în cadrul cererilor formulate în temeiul articolului 13 alineatul (4) din acest regulament.

58 Astfel, articolul 13 alineatul (1) din regulamentul de bază prevede că, atunci când s-a stabilit că există o circumvenție a măsurilor antidumping, aceste măsuri pot fi extinse în special la importurile de produse similare provenite din țări terțe. În plus, articolul 13 alineatul (4) din acest regulament prevede posibilitatea producătorilor-exportatori stabiliți în această țară terță de a obține scutiri dacă au formulat o cerere în acest sens dacă nu sunt afiliați cu un producător-exportator supus măsurilor menționate și dacă au dovedit că nu sunt angajați în practici de circumvenție. Această dispoziție precizează că cererile de scutire trebuie să fie motivate.

59 Astfel, după cum arată Consiliul și Comisia, conform articolului 13 alineatul (1) din regulamentul de bază, constatarea existenței unei circumvenții a măsurilor antidumping se realizează de instituțiile Uniunii pentru ansamblul țării terțe menționate, însă revine fiecărui producător-exportator individual sarcina de a demonstra că situația sa specifică justifică acordarea unei scutiri în temeiul articolului 13 alineatul (4) din acest regulament.

60 În cele din urmă, în ceea ce privește nivelul de probă necesar pentru a demonstra existența unei circumvenții în ipoteza unei cooperări insuficiente sau inexistente din partea unei părți dintre producători-exportatori, trebuie amintit că nicio dispoziție din regulamentul de bază nu conferă Comisiei, în cadrul unei anchete privind existența unei circumvenții, competența de a constrânge producătorii sau exportatorii vizați de o plângere să participe la anchetă sau să prezinte informații. Astfel, Comisia este tributară cooperării voluntare a părților interesate pentru a-i furniza informațiile necesare (a se vedea în acest sens Hotărârea din 4 septembrie 2014, Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, punctul 32).

61 Acesta este motivul pentru care legiuitorul Uniunii a prevăzut, la articolul 18 alineatul (1) din regulamentul de bază, că, în cazul în care o parte interesată nu permite accesul la informațiile necesare sau nu le furnizează sau obstrucționează semnificativ ancheta, pot fi stabilite concluzii preliminare sau finale, pozitive sau negative, pe baza datelor disponibile (a se vedea în acest sens Hotărârea din 4 septembrie 2014, Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, punctul 33).

62 În plus, articolul 18 alineatul (6) din același regulament precizează că, în cazul în care o parte interesată nu cooperează sau cooperează doar parțial și din această cauză nu sunt comunicate informații pertinente, situația părții respective poate fi mai puțin favorabilă decât în cazul în care ea ar fi cooperat.

63 În împrejurări care se caracterizează printr-o lipsă totală de cooperare a producătorilor-exportatori, Curtea a decis că, deși regulamentul de bază, în special articolul 13 alineatul (3) din acesta, stabilește principiul potrivit căruia sarcina probei unei circumvenții incumbă instituțiilor Uniunii, alineatele (1) și (6) ale articolului 18 din acest regulament urmăresc în mod clar să faciliteze sarcina menționată prin prevederea faptului că aceste instituții își pot întemeia concluziile unei anchete privind existența unei circumvenții pe datele disponibile și că părțile care nu au cooperat la aceasta riscă să se afle

într-o situație mai puțin favorabilă decât dacă ar fi cooperat în cadrul anchetei respective (a se vedea în acest sens Hotărârea din 4 septembrie 2014, Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, punctul 35).

64 Curtea a precizat în această privință că reiese din dispozițiile articolului 18 din regulamentul de bază că legiuitorul Uniunii nu a intenționat să stabilească o prezumție legală care să permită să se deducă în mod direct din lipsa cooperării părților interesate sau vizate existența unei circumvenții și care, implicit, să scutească instituțiile Uniunii de orice cerință de probă. Cu toate acestea, ținând seama de posibilitatea de a stabili concluzii, chiar și definitive, pe baza datelor disponibile și de a trata partea care nu cooperează sau care cooperează doar parțial într-un mod mai puțin favorabil decât în situația în care ar fi cooperat, este la fel de evident că instituțiile Uniunii sunt autorizate să se bazeze pe un ansamblu de indicii concordante care permit să se concluzioneze că există o circumvenție în sensul articolului 13 alineatul (1) din regulamentul de bază (a se vedea în acest sens Hotărârea din 4 septembrie 2014, Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, punctul 36).

65 Orice altă soluție ar risca să compromită eficacitatea măsurilor de protecție comercială a Uniunii ori de câte ori instituțiile Uniunii se confruntă cu refuzul cooperării în cadrul unei anchete vizând stabilirea unei circumvenții (a se vedea în acest sens Hotărârea din 4 septembrie 2014, Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, punctul 37).

66 În speță, lipsa cooperării nu vizează ansamblul producătorilor-exportatori, ci numai pe o parte din aceștia. Or, pe de o parte, modul de redactare a articolului 13 alineatul (1) din regulamentul de bază nu se opune ca instituțiile Uniunii să constate existența unei circumvenții a măsurilor antidumping întemeindu-se pe un ansamblu de indicii concordante în ipoteza în care producătorii-exportatori care reprezintă o parte semnificativă a importurilor produsului vizat în Uniune nu au cooperat sau nu au cooperat suficient în cadrul anchetei. Pe de altă parte, necesitatea de a garanta eficacitatea măsurilor de protecție comercială justifică de asemenea, în împrejurări precum cele din speță, faptul că instituțiile menționate sunt autorizate să se bazeze pe un astfel de ansamblu de indicii concordante care permit să se concluzioneze că există o circumvenție în sensul acestei dispoziții.

67 Deși instituțiile Uniunii sunt autorizate să se întemeieze pe un astfel de ansamblu de indicii, totuși, în temeiul articolului 13 alineatele (1) și (3) din regulamentul de bază, prin aceste indicii trebuie să se urmărească să se demonstreze că cele patru condiții enunțate la punctul 55 din prezenta hotărâre sunt îndeplinite. Astfel, în ceea ce privește cea de a doua condiție dintre acestea, instituțiile menționate trebuie să aibă la dispoziție elemente prin care se urmărește să se stabilească faptul că modificarea configurației schimburilor comerciale rezultă din practici, din operațiuni sau din prelucrări pentru care nu există o motivație suficientă sau o justificare economică, alta decât impunerea taxei.

– Cu privire la erorile de drept în aplicarea articolului 13 alineatul (1) din regulamentul de bază

68 În lumina considerațiilor de mai sus, trebuie să se determine dacă, astfel cum susțin Maxcom, Consiliul și Comisia, raționamentul Tribunalului este afectat de erori de drept în aplicarea articolului 13 alineatul (1) din regulamentul de bază, întrucât a statuat, la punctul 105 din hotărârea atacată, că Consiliul nu putea concluziona în sensul existenței unor transbordări efectuate de Chin Haur și, în consecință, a admis acțiunea și a anulat articolul 1 alineatele (1) și (3) din regulamentul în litigiu în măsura în care vizează această societate.

69 În esență, Maxcom, Consiliul și Comisia susțin mai întâi că, contrar celor afirmate de Tribunal, Consiliul putea deduce în mod întemeiat existența unor astfel de operațiuni de transbordare pe baza constatărilor că Chin Haur nu este un adevărat producător de biciclete indonezian și că nu efectuează operațiuni de asamblare care depășesc nivelurile stabilite la articolul 13 alineatul (2) din regulamentul de bază. În al doilea rând, acestea reproșează Tribunalului că a solicitat instituțiilor Uniunii să stabilească faptul că fiecare producător-exportator din țara care făcea obiectul anchetei este angajat în

practici de transbordare și, astfel, a realizat o inversare a sarcinii probei. În al treilea rând, acestea afirmă că, deși concluziile Consiliului privind existența transbordărilor ar fi eronate, anularea regulamentului în litigiu nu este totuși justificată.

70 Prin aceste argumente, Maxcom, Consiliul și Comisia pun în discuție raționamentul Tribunalului care figurează la punctele 95-105 din hotărârea atacată. Acesta a statuat în hotărârea menționată că Consiliul nu avea suficiente indicii pentru a afirma, în considerentul (62) al regulamentului în litigiu, că Chin Haur nu dispunea de capacități de producție suficiente pentru a justifica volumele exportate în Uniune și că, în consecință, realiza operațiuni de transbordare. Această concluzie se bazează pe constatarea a două aspecte. Pe de o parte, Tribunalul, la punctele 96-102 din această hotărâre, a realizat o evaluare detaliată a indiciilor aflate la dispoziția Consiliului și a constatat, la finalul acestei evaluări, că indiciile nu demonstrau existența transbordărilor. Pe de altă parte, la punctul 103 din hotărârea menționată, Tribunalul a subliniat că Consiliul și-a întemeiat de asemenea raționamentul pe faptul că Chin Haur nu a prezentat probele care să poată demonstra că este în realitate un producător indonezian sau că îndeplinește criteriile prevăzute la articolul 13 alineatul (2) din regulamentul de bază. Or, potrivit Tribunalului, din această constatare nu poate rezulta că Chin Haur era angajată în operațiuni de transbordare.

71 În primul rând, în ceea ce privește argumentul referitor la cerința unei analize individuale a operațiunilor de transbordare, care trebuie examinat de la bun început, reiese de la punctul anterior din prezenta hotărâre că anularea în parte pronunțată de Tribunal se întemeiază pe constatarea unei erori care afectează considerentul (62) al regulamentului în litigiu, privind în special operațiunile de transbordare pe care Chin Haur le-a efectuat. Acest considerent (62) este cuprins într-o secțiune din acest regulament intitulată „transbordarea”, consacrată celei de a doua dintre cele patru condiții descrise la punctul 55 din prezenta hotărâre.

72 În această secțiune, Consiliul a arătat mai întâi, în considerentul (61) al regulamentului în litigiu, că, pentru trei dintre cele patru societăți care au cooperat inițial, ancheta nu a evidențiat niciun fel de practici de transbordare. Apoi, în considerentul (62) al acestui regulament, Consiliul a considerat că, în ceea ce privește cea de a patra societate, respectiv Chin Haur, aplicarea articolului 18 din regulamentul de bază a fost justificată. În plus, acesta a precizat că ancheta a arătat că această societate nu deține suficiente echipamente pentru a justifica volumele de exporturi în Uniune în perioada de referință. Consiliul a adăugat că, în lipsa oricărei alte justificări, se poate concluziona că societatea menționată era implicată în practici de circumvenție prin operațiuni de transbordare. În cele din urmă, în considerentul (64) al regulamentului în litigiu, Consiliul a considerat că se confirmă existența practicilor de transbordare a unor produse de origine chineză prin Indonezia. Acesta s-a întemeiat pe concluzia care figurează în considerentul (58) al acestui regulament, referitoare la existența unei modificări a configurației schimburilor comerciale dintre Indonezia și Uniune, pe concluziile prezentate în considerentul (62) al regulamentului în litigiu privind Chin Haur și pe faptul că nu toți producătorii-exportatori indonezieni s-au prezentat și au cooperat.

73 Astfel, după cum a subliniat avocatul general la punctul 57 din concluzii, pentru a demonstra că a doua dintre cele patru condiții menționate la punctul 55 din prezenta hotărâre este îndeplinită, Consiliul s-a întemeiat în special pe elemente referitoare la Chin Haur în calitate de producător-exportator individual, pentru a-și susține concluzia privind Indonezia în ansamblul ei.

74 În aceste condiții, trebuie constatat, astfel cum a procedat Chin Haur, că Tribunalul, prin anularea în parte a regulamentului în litigiu ca urmare a neregularității care afectează considerentul (62) al regulamentului în litigiu, nici nu a solicitat instituțiilor Uniunii să stabilească faptul că fiecare producător-exportator individual este angajat în operațiuni de transbordare, nici nu a inversat sarcina probei. Tribunalul s-a limitat la a ține seama de faptul că constatarea existenței operațiunilor de transbordare la nivelul țării, care figurează în considerentul (64) al acestui regulament, se întemeia în

special pe cea referitoare la Chin Haur, care figurează în considerentul (62) al regulamentului menționat, considerând implicit că nelegalitatea care afectează prima dintre aceste constatări conduce la nelegalitatea celei de a doua.

75 Prin urmare, nu se poate considera că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept în această privință. În consecință, prezentul motiv trebuie respins ca fiind nefondat.

76 În al doilea rând, în ceea ce privește erorile de drept care ar afecta concluzia Tribunalului privind considerentul (62) al regulamentului în litigiu, este important să se verifice dacă respectiva constatare privind acele două aspecte, menționată la punctul 70 din prezenta hotărâre, pe care s-a întemeiat această instanță pentru a formula concluzia menționată, se întemeiază pe o aplicare eronată în drept a articolului 13 alineatul (1) din regulamentul de bază.

77 În primul rând, este adevărat că, astfel cum arată Tribunalul la punctul 103 din hotărârea atacată, din simplul fapt că Chin Haur nu a prezentat probele că este în realitate producător de biciclete indonezian sau că îndeplinește criteriile prevăzute la articolul 13 alineatul (2) din regulamentul de bază nu poate rezulta că această societate era angajată în operațiuni de transbordare.

78 Astfel, după cum reiese din cuprinsul punctelor 64 și 67 din prezenta hotărâre, pe de o parte, nu există nicio prezumție legală care să permită să se deducă direct din lipsa cooperării unei părți interesate existența unei circumvenții a măsurilor antidumping și, pe de altă parte, instituțiile Uniunii trebuie să dețină indicii de natură să demonstreze că modificarea configurației schimburilor comerciale rezultă din practici, din operațiuni sau din prelucrări pentru care nu există o motivație suficientă sau o justificare economică alta decât impunerea taxei.

79 În consecință, nu se poate considera că constatarea Tribunalului care figurează la punctul 103 din hotărârea atacată este afectată de o eroare de drept.

80 În al doilea rând, în ceea ce privește constatarea Tribunalului privind indiciile pe care le deținea Consiliul, reiese din cuprinsul punctului 66 din prezenta hotărâre că, în speță, această instituție era autorizată să se bazeze pe un ansamblu de indicii concordante care permit să se concluzioneze că există o circumvenție în sensul articolului 13 alineatul (1) din regulamentul de bază, la nivelul Indoneziei.

81 De asemenea, pentru aceleași motive precum cele expuse la punctele 63-66 din prezenta hotărâre și după cum a subliniat avocatul general la punctul 78 din concluzii, instituțiile Uniunii sunt autorizate să se bazeze pe un ansamblu de indicii concordante care permit să se concluzioneze că există o circumvenție din partea unui producător-exportator individual care nu a cooperat sau care a cooperat insuficient în cadrul anchetei privind circumvenția.

82 În speță, din moment ce, astfel cum rezultă din cuprinsul punctului 86 din hotărârea atacată, nu se contestă că Chin Haur a cooperat insuficient în cadrul anchetei, Consiliul era autorizat să se bazeze pe un ansamblu de indicii concordante pentru a concluziona că există o circumvenție a măsurilor antidumping săvârșită de această societate.

83 Or, reiese din cuprinsul punctelor 96-102 din hotărârea atacată că, în susținerea constatării care figurează în considerentul (62) al regulamentului în litigiu, Consiliul s-a întemeiat pe un anumit număr de elemente de fapt obținute de agenții Comisiei cu ocazia vizitei de verificare în incintele Chin Haur. În special, la punctul 97 din această hotărâre, Tribunalul menționează următoarele elemente: Chin Haur nu dispunea de mașinile necesare pentru a produce suficiente componente în raport cu volumele declarate; anumite mașini de producție erau noi sau nu fuseseră utilizate recent; nu exista nici mașină de decupat, nici aparat de sudură; cu ocazia acestei vizite, a fost imposibil să se vadă materiile prime pentru jantele din aliaj, precum și cadre brute; în incintele Chin Haur se aflau cutii care conțineau biciclete complete cu mențiunea „fabricate în Indonezia”, iar furnizorul chinez al Chin

Haur nu era menționat, precum și alte cutii care conțineau cadre fără mențiunea originii; toate cadrele văzute în localurile Chin Haur erau livrate de furnizori și erau deja vopsite; salariații Chin Haur erau incapabili să ofere explicații cu privire la procesul de producție.

84 Totuși, Tribunalul a considerat că aceste elemente nu sunt de natură să demonstreze că Chin Haur efectua operațiuni de transbordare, admițând, la punctul 100 din această hotărâre, că anumite elemente, precum faptul că furnizorul chinez al Chin Haur nu era menționat nicăieri sau că anumite cutii conțineau cadre fără mențiunea originii, contribuiau la crearea unei îndoieli cu privire la activitățile reale ale acestei societăți, îndoieli confirmate pe de altă parte de faptul că aceasta nu a justificat cifrele furnizate în formularele de cereri de scutire.

85 Astfel cum a subliniat avocatul general la punctul 81 din concluzii, Tribunalul, deși a folosit termenul „indiciu”, nu a permis Consiliului să își întemeieze concluzia pe un ansamblu de indicii concordante și a solicitat acestei instituții să facă proba directă a faptului că Chin Haur era angajată efectiv în operațiuni de transbordare, în contradicție cu nivelul de probă necesar pentru a demonstra existența unei circumvenții în ipoteza unei lipse a cooperării din partea producătorilor-exportatori.

86 În consecință, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a statuat, la punctele 104 și 105 din hotărârea atacată, că Consiliul nu putea concluziona în sensul existenței unor transbordări efectuate de Chin Haur și, în consecință, atunci când a admis cererea și a anulat articolul 1 alineatele (1) și (3) din regulamentul în litigiu în măsura în care vizează această societate.

87 Prin urmare, trebuie să se admită primul grup de motive.

88 Având în vedere considerațiile care precedă, se impune anularea hotărârii atacate, fără a fi necesar să se examineze nici celelalte argumente și critici invocate în cadrul prezentului grup de motive, nici celelalte grupuri de motive.

Cu privire la acțiunea în fața Tribunalului

89 Conform articolului 61 primul paragraf din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, aceasta poate, atunci când anulează hotărârea Tribunalului, să soluționeze ea însăși în mod definitiv litigiul, atunci când acesta este în stare de judecată. Această situație se regăsește în prezenta cauză.

90 Dat fiind că, astfel cum reiese din cuprinsul punctului 86 din prezenta hotărâre, analiza Tribunalului privind al doilea aspect al primului motiv în primă instanță este afectată de o eroare de drept, este necesar să se analizeze cele trei critici formulate de Chin Haur în cadrul acestui aspect.

91 Aceste critici trebuie examinate în lumina jurisprudenței Curții amintite la punctul 54 din prezenta hotărâre, potrivit căreia controlul jurisdicțional trebuie să se limiteze la verificarea respectării normelor de procedură, a exactității faptelor reținute pentru efectuarea alegerii contestate, a absenței oricărei erori vădite în aprecierea acestor fapte sau a absenței oricărui abuz de putere.

92 În temeiul primei critici formulate de Chin Haur în fața Tribunalului, acesta a admis în mod eronat al doilea aspect al primului motiv. Prin această primă critică, Chin Haur a arătat că Consiliul a săvârșit o eroare de apreciere atunci când a concluzionat, în considerentul (62) al regulamentului în litigiu, că aceasta nu dispunea de capacități de producție suficiente pentru a-și justifica volumele de exporturi către Uniune.

93 În această privință, trebuie amintit că, astfel cum reiese din considerațiile formulate la punctele 55-66, precum și la punctele 81 și 82 din prezenta hotărâre, în speță, sarcina probei care revine instituțiilor Uniunii era redusă, astfel, acestea putând să se întemeieze pe un ansamblu de indicii concordante pentru a demonstra că Chin Haur era angajată în operațiuni de circumvenție, în special de transbordare.

94 Or, pe de o parte, reiese din elementele de fapt subliniate de Tribunal, în special la punctele 97 și 100 din hotărârea atacată, că mai multe indicii justificau că Consiliul avea îndoieli cu privire la activitățile reale ale Chin Haur. Aceste indicii au fost amintite la punctele 83 și 84 din prezenta hotărâre. Pe de altă parte, astfel cum reiese din cuprinsul punctului 118 din hotărârea atacată, nu se contestă că Chin Haur a exportat volume semnificative de biciclete în Uniune, fără a putea demonstra originea lor.

95 În aceste condiții, este necesar să se concluzioneze că Consiliul deținea un ansamblu de indicii concordante care îi permitea să concluzioneze, fără a săvârși o eroare vădită de apreciere, că Chin Haur era angajată în operațiuni de transbordare.

96 Rezultă că prima critică din cadrul celui de al doilea aspect al primului motiv trebuie respinsă ca nefondată.

97 În ceea ce privește cea de a doua critică, Chin Haur arată că Consiliul a săvârșit o eroare de drept atunci când a dedus existența unor transbordări din simpla modificare a configurației schimburilor comerciale. În plus, Consiliul nu ar fi stabilit o legătură de cauzalitate între aceste operațiuni și pretinsa modificare a configurației schimburilor comerciale.

98 În această privință, în primul rând, trebuie să se sublinieze că reiese din considerentul (64) al regulamentului în litigiu că Consiliul nu a dedus existența transbordărilor din simpla modificare a configurației schimburilor comerciale între Indonezia și Uniune. Astfel, în acest considerent, după ce a subliniat existența unei astfel de modificări, Consiliul a arătat că, atunci când consideră că s-a stabilit existența unor practici de transbordare la nivelul Indoneziei, se întemeiază, pe de o parte, pe constatările privind Chin Haur și, pe de altă parte, pe lipsa cooperării anumitor producători-exportatori indonezieni. Procedând astfel, a acționat conform constatărilor care figurează în considerentele (62) și (63) ale acestui regulament, astfel cum demonstrează alegerea expresiei „[p]rin urmare”, care introduce considerentul (64) al regulamentului menționat.

99 Or, astfel cum reiese din cuprinsul punctului 95 din prezenta hotărâre, constatările privind Chin Haur nu sunt afectate de nicio eroare vădită de apreciere.

100 În aceste condiții, trebuie să se considere că Consiliul deținea suficiente indicii concordante, în conformitate cu considerațiile stabilite la punctele 55-66, precum și 81 și 82 din prezenta hotărâre, pentru a concluziona în sensul existenței unor practici de circumvenție la nivelul Indoneziei și că acesta nu a săvârșit nici o eroare de drept, nici o eroare vădită de apreciere.

101 În al doilea rând, în ceea ce privește argumentul referitor la eroarea săvârșită de Consiliu atunci când nu a stabilit o legătură de cauzalitate între operațiunile de transbordare și modificarea configurației schimburilor comerciale, este suficient să se arate că Consiliul a stabilit, în considerentele (58), (64) și (92) ale regulamentului în litigiu, existența unei modificări a configurației schimburilor comerciale între Indonezia și Uniune, existența unor practici de circumvenție la nivelul Indoneziei, precum și lipsa unei justificări economice, alta decât impunerea taxei antidumping.

102 Trebuie precizat că, pentru a stabili această lipsă a unei justificări economice, Consiliul verifică în principiu dacă există o explicație alternativă credibilă la modificarea configurației schimburilor comerciale și la practicile de circumvenție, ceea ce echivalează în practică cu căutarea elementelor care se pot opune stabilirii legăturii de cauzalitate dintre această modificare și practicile de circumvenție.

103 Or, trebuie arătat că Tribunalul nu a săvârșit nicio eroare de drept atunci când a respins, în cadrul primului aspect al primului motiv, la punctele 53-70 din hotărârea atacată, criticile Chin Haur referitoare, pe de o parte, la constatarea Consiliului privind existența unei modificări a configurației schimburilor comerciale și, pe de altă parte, la faptul că Consiliul a omis să ia în considerare explicațiile alternative față de circumvenție. În plus, s-a constatat, la punctul 100 din prezenta hotărâre, că constatarea privind existența practicilor de circumvenție nu era afectată de nicio eroare vădită de apreciere. În aceste împrejurări, trebuie să se considere că Consiliul a stabilit legătura cauzală dintre operațiunile de transbordare și modificarea configurației schimburilor comerciale dintre Indonezia și Uniune.

104 În orice caz, astfel cum a arătat avocatul general la punctul 122 din concluzii, susținerile Chin Haur potrivit cărora modificarea configurației schimburilor comerciale ar putea rezulta din creșterea capacităților de producție din Indonezia, dintr-o deturnare a exporturilor chineze spre alte țări asiatice sau din faptul că producătorii din alte țări asiatice, precum Indonezia, au profitat de reducerea exporturilor chineze către Uniune pentru a-și crește cota de piață în Uniune nu sunt susținute de niciun element de probă.

105 Prin urmare, este necesar să se respingă ca nefondată a doua critică din cadrul celui de al doilea aspect al primului motiv în primă instanță.

106 În ceea ce privește cea de a treia critică din cadrul acestui motiv, Chin Haur apreciază că, în lipsa oricărui alt element de probă, elementele furnizate ar fi trebuit să constituie faptele disponibile în sensul articolului 18 alineatul (1) din regulamentul de bază.

107 În această privință, trebuie să se arate, pe de o parte, că, astfel cum arată Tribunalul, în special la punctele 86 și 142 din hotărârea atacată, informațiile furnizate de Chin Haur erau contradictorii, incomplete și imposibil de verificat. Pe de altă parte, reiese din cuprinsul punctelor 95 și 100 din prezenta hotărâre, că Consiliul deținea suficiente indicii pentru a concluziona în sensul existenței unor operațiuni de transbordare.

108 Prin urmare, este necesar să se respingă ca nefondate a treia critică din cadrul celui de al doilea aspect al primului motiv în primă instanță, precum și acțiunea în ansamblul ei.

Cu privire la cheltuielile de judecată

109 Potrivit articolului 184 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Curții, atunci când recursul este fondat, iar Curtea soluționează ea însăși în mod definitiv litigiul, aceasta se pronunță asupra cheltuielilor de judecată. Potrivit articolului 138 alineatul (1) din acest regulament, aplicabil procedurii de recurs în temeiul articolului 184 alineatul (1) din acesta, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată.

110 Întrucât Maxcom, Consiliul și Comisia au solicitat obligarea Chin Haur la plata cheltuielilor de judecată, iar aceasta a căzut în pretenții, se impune obligarea acesteia la plata cheltuielilor de judecată aferente atât procedurii în primă instanță în cauza T-412/13, cât și procedurii de recurs.

111 Conform articolului 140 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Curții, aplicabil procedurii de recurs în temeiul articolului 184 alineatul (1) din acesta, statele membre și instituțiile care au intervenit în litigiu suportă propriile cheltuieli de judecată.

112 În consecință, Comisia suportă propriile cheltuieli de judecată aferente procedurilor de recurs în cauzele C-247/15 P și C-259/15 P, precum și procedurii în primă instanță în cauza T-412/13. În schimb, având în vedere dispozițiile citate la punctul 109 din prezenta hotărâre, întrucât Comisia a

solicitat, în cauza C-253/15 P, obligarea Chin Haur la plata cheltuielilor de judecată, iar aceasta a căzut în pretenții, se impune obligarea acesteia la plata cheltuielilor de judecată aferente procedurii de recurs în cauza C-253/15 P.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a patra) declară și hotărăște:

1) **Anulează Hotărârea Tribunalului Uniunii Europene din 19 martie 2015, Chin Haur Indonesia/Consiliul (T-412/13, EU:T:2015:163).**

2) **Respinge acțiunea în anulare introdusă de Chin Haur Indonesia, PT la Tribunalul Uniunii Europene în cauza T-412/13.**

3) **Chin Haur Indonesia, PT suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, cheltuielile de judecată efectuate de Maxcom Ltd și de Consiliul Uniunii Europene, aferente atât procedurii în primă instanță în cauza T-412/13, cât și procedurilor de recurs.**

4) **Obligă Chin Haur Indonesia, PT la plata cheltuielilor de judecată efectuate de Comisia Europeană, aferente recursului în cauza C-253/15 P.**

5) **Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată aferente procedurilor de recurs în cauzele C-247/15 P și C-259/15 P, precum și procedurii în primă instanță în cauza T-412/13.**

Semnături